

Skægpest, Hudsvamp, Udslet, Filipenser, Mavesygdomme, Maveblødning, Diarrhoe, Mavesaar, Nyresygdomme, Stensmerter, Hængebug, Aareknuder, Blodforgiftning, Nervesvækkelse, Impotens, Søvnløshed, Modersyge, Blegstot og Katarrh i Næse, Svælg og Bryst. At der derfor kommer en Lovbestemmelse, som forbyder Avertissementer af denne Art, kan kun være til Gavn. Det maa ikke forglemmes, hvad jeg allerede betonedede i Gaar, at det kun er, naar disse Midler angives som lægende, desinficerende eller i øvrigt virksomme mod Sygdomme, at Avertering er forbudt, og det er et forkert Syn, naar det blev fremdraget under Forhandlingerne, at hvis der fremkom en ny Fabrik, hvor der laves Lægemedler og Medicin, forhindrede man vedkommende at gøre det bekendt for Forbrugerne, at man laver disse Ting, thi som det fremgaar af § 19, er Avertering eller Henvendelse kun forbudt „til større eller ubestemte Kredse af Personer eller til Enkeltpersoner, der er vedkommende ubekendte og ikke er Læger, Tandlæger, Dyrlæger eller Apotekere, samt ved Henvendelser, der maa sættes i Klasse med de fornævnte.“ Men hvis en Fabrikant aabner en Fabrik, hvor der laves Medicinalvarer i videste Forstand, vil hans Kundekreds jo være blandt Læger, Tandlæger, Dyrlæger og Apotekere, og Henvendelser til disse er tilladt i ethvert Omfang efter § 19.

Det er særlig disse to Punkter, jeg gerne vil slaa fast, for at der ikke skal være nogen som helst Misforstaaelse. Det har vist sig, at der kan være megen Uenighed om Affattelsen af § 19. Der er ikke mindre end 4 Forslag fremme nu. Der var først Medicinalkommissionens Forslag, hvori Regeringen forandrede noget, idet vi tog Fagblade med under Forbudet. Der er saa Flertallets Forslag, som giver en særlig Regel om Fagblade, altsaa tillader Avertering i dem, men dog saaledes, at Sundhedsstyrelsen kan forbyde den, hvis den findes skadelig, og saaledes, at Sundhedsstyrelsen kan afgøre, om et bestemt Blad med Rette kan betegnes som Fagblad. Og der er endelig Mindretallets Forslag, som gaar endnu lidt videre end Regeringens med Hensyn til Indskrænkning. Men om alle disse Forslag tør jeg sige, at de er at foretrække for det, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), idet jeg vil betragte det som en stor Mangel ved Loven, hvis man lader § 19 udgaa.

Det ærede Medlem fra Odense (Marott) rettede et Spørgsmaal til mig vedrørende Indførsel fra Udlandet af Lægemedler. Jeg tror, at jeg kan besvare det saaledes, at selvfølgelig har enhver dansk Borger Lov til at tage til Udlandet og konsulere udenlandske Læger, det kan ingen forbyde. Og jeg vil ogsaa fortolke § 18 saaledes, at de Lægemedler, man køber i Udlandet og derfra faar med til Danmark, maa det være tilladt at føre med sig i sin Kuffert, naar man kommer fra Udlandet. Det tror jeg ikke kan falde ind under „Indførsel fra Udlandet af Lægemedler“. Derimod tror jeg, at det ikke er tilladt at forskrive Lægemedler fra Udlandet, selv i det enkelte Tilfælde, som det ærede Medlem fremdrog, jeg ser ikke rettere, end at dette maa falde ind under Forbudet i § 18. Men derved sker der heller ingen Skade, thi har det ærede Medlem faaet en saa fortrinlig Recept i Udlandet, der virkelig viser en gavnlig Indflydelse overfor en vis Sygdom, vil han sikkert kunne faa Læger i Danmark til at bekræfte denne Recept, saa at han vil kunne faa den ekspederet paa ethvert dansk Apotek.

Rørdam: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har ikke megen Tillid til Videnskaben. Det ærede Medlem fortalte noget om Napoleon og om Robert Fulton og fortalte en Historie om Fonografen og nogle Videnskabsmænd. Jeg skal ikke opholde mig ved, om det var Historie eller Historier, det ærede Medlem opvartede med, men naar det ærede Medlem siger, at han har selvfølgelig ikke taget Arkanafabrikanterne i Forsvar, men kun de reelle Fabrikanter af Medicinalvarer, der fylder deres Kældere med god Medicin, vil jeg spørge det ærede Medlem, hvem der skal afgøre, om det er god Medicin, eller om det er Arkana, naar det ikke skal være de sagkyndige paa dette Omraade, in casu Sundhedsstyrelsen. Er der andre, der overhovedet kan afgøre, hvorvidt et Mittel er skadeligt eller gavnligt, end Læge- og Apotekerautoriteter? Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan afgøre det.

A. C. Meyer: Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) mente, at man i Løbet af 16 Aar kunde forandre sine Anskuelser. Det er selvfølgelig rigtigt. Det kan man. Det har man Lov til. Heldigt er det imidlertid, naar man forandrer dem fra at være mere moderate Anskuelser til at blive mere radikale, men i den Hen-